

DIUMENGE 5 DE QUARESMA 2012

UN CAMÍ DE QUARANTA DIES, AMB ELS CATECUMENS

Després de l'obertura litúrgica de Quaresma el Dimecres de Cendra,

Al 1er. Diumenge , el de la Temptació de Crist al desert, em iniciat, en Església, el començament del nostre camí vers la Pasqua.

Al 2on. Diumenge, el de la Transfiguració, Jesús ens a menat apart, amb Pere, Jaume i Joan, i hem acollit aquesta paraula que surt del núvol: *Aquest és el meu Fill estimat. Escoltau-lo.*

Al 3er diumenge, en el signe del Temple, destruït, i reedificat en tres dies, em reconegut el "cos" de Jesús, mort i ressuscitat, en qui el Déu de l'Aliança retroba l'home i l'home retroba Déu.

Al 4t diumenge és a través del signe de la serp d'aram aixecada per Moisès al desert que em confessat, en Jesús, el Fill de l'home aixecat perquè tot el qui creu en ell aconseguix la vida eterna.

Avui, 5è diumenge, a la petició dels grecs que han pujat a Jerusalem i volen veure Jesús, no els serà donat altra resposta, com a nosaltres mateixos, que el signe del gra que cau en terra, mor i dóna molt de fruit.

SEGUINT ELS PASSOS DE JESÚS, EL FILL DE L'HOME ELEVAT SOBRE LA TERRA.

Unes lectures que celebren la Nova Aliança segellada a la Creu de Jesucrist:

En els anuncis profètics, Jeremies havia entrevist una aliança nova per a la casa d'Israel i per a la casa de Judà.

En el compliment , Jesús anuncia ha arribat l'Hora. Que aquesta Aliança és per tots els homes. Que el Signe n'és donat: la creu del Fill de l'home... elevada sobre la terra.

No hi a cap altra manera de viure aquesta Aliança que arriscar-se a travessar la mort amb ell; és la Llei de la vida: Amen, amén (en veritat, en veritat) us dic- declara solemnement- si el gra de blat cau en terra si no mort, queda sol; però si mor, el dóna molt de fruit.

Avui podem contemplar Jesucrist, el Fill que ha après el que és ser obedient.... Segona lectura...

LA TAULA DE LA PARAULA

APROFUNDIR LA PRIMERA LECTURA

Les infidelitats continuades d'Israel no poden, repeteix sens parar el profeta Jeremies- més que conduir al desastre, a la catàstrofe. Però, més enllà la desgràcia, ell predica l'esperança.

El Déu que en altre temps, ha agafat de la mà els fills d'Israel per fer-los sortir d'Egipte, prendrà la iniciativa, oferir el seu perdó (els perdonaré les faltes...), concloure amb la casa d'Israel i amb la casa de Judà una Aliança nova.

Aquesta Aliança serà nova per la interiorització de la religió. La Llei, gravada sobre pedres, deixarà de ser aplicada de manera exterior, per esdevenir una aspiració que afecta el cor de l'home (inscriuré-.....), baix la influència de l'esperit de Déu que dóna a l'home un cor nou. Serà la inauguració d'una relació nova on la vida de l'home perdonat esdevindrà una resposta d'amor a l'amor primer del Senyor: Jo seré el seu Déu, seran el meu poble...

Rellegint avui aquest sommet espiritual del missatge de Jeremies, proclamam en comunitat que és en la seva pròpia sang que Jesús, el Fill "elevat sobre la terra, ha segellat aquesta nova Aliança.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El lector posarà particularment de relleu:

- **L'ANUNCI de la nova Aliança:**
  - . Venen dies, diu l'oracle...
  - . que conclouré amb la casa d'Israel...
- **LA NOVETAT de l'Aliança anunciada:**
  - . Primer de manera negativa: No serà....
  - . Després de forma positiva:

*Posaré la meva llei en el seu interior,
La inscriuré en el seu cor.
Jo seré en el seu cor.
Jo seré el seu Déu, i ells
Seran el meu poble*

EL SALM 50

Aquest salm que ja vam trobar el Dimecres de Cendra- és la súplica que fe el pecador suplicant la misericòrdia de Déu reconeixent el seu pecat, implora el seu perdó, la purificació i l'alegria de la salvació; amb el cor renovat podrà ensenyar a d'altres els camins del Senyor i proclamar la seva alabança.

APROFUNDIR LA SEGONA LECTURA Heb 5, 7-9

Tres versets dels que cada paraula està carregada amb el pes del sofriment i d'amor.

Meditant la mort- resurrecció de Crist, gran sacerdot perfecte, el predicador (es tracta efectivament d'una homilia), evocant "la pregària" i la "súplica" que Jesús dirigeix al seu Pare "amb grans clams i llàgrimes", relata a la seva manera el que el Sinòptics han situat a l'hort de Getsemaní i que Joan narra a l'evangeli d'aquesta 5ena setmana de Quaresma B: *Ara em sento contorbat. Què he de dir? Pare, salva'm d'aquesta hora? Però jo he vingut per arribar en aquesta hora! 28 Pare, glorifica el teu nom.*

La pregària de Jesús, ens diu, a estat escoltada per la seva "submissió", és a dir pel seu abandonament lliurement escollit a la voluntat del Pare, i no per la seva passivitat. És a aquest preu que *s'ha convertit en font de salvació eterna per a tots els qui l'obeeixen*, és a dir, en els qui creuen en la seva paraula, que la posen en pràctica i que el segueixen en la seva obediència. Entrem, nosaltres també, en la Pasqua del Senyor!

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Una lectura que s'ha de llegir lentament, amb silencis, DE MANERA MEDITATIVA.
Una lectura en la que es maldarà posar de relleu, **ALGUNES EXPRESSIONS MAJORS:**
*Jesús, ... Déu l'escoltà per la seva submissió.
Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir
i, arribat a la plenitud
s'ha convertit en font de salvació eterna per a tots els qui l'obeeixen.*

APROFUNDIR L'EVANGELI Joan 12, 20-33

Llegim avui un episodi galfó entre dos llibres de l'Evangelí segons sant Joan: el llibre dels Signes, per una part (des del signe de Canà fins al del retorn a la vida de Llätzer) i el llibre de l'Hora per l'altra (passió, mort i resurrecció).

Jesús a fet la seva entrada a Jerusalem, la ciutat santa on a pujat per a la Pasqua, aquesta darrera Pasqua que serà la del seu "pas d'aquest món al Pare" (13, 1)

A l'esplanada del Temple, "alguns dels grecs" van a trobar-lo. No eren jueus d'entre els de llengua grega, sinó persones vingudes d'entre els gentils (pagans), molt a prop del judaisme i d'algunes de les seves observances. Avien pujat – diu Joan- a Jerusalem per adorar Déu durant la Pasqua.

Perquè l'evangelista vol precisar la identitat pagana ja que aquests personatges sembla que, en el que segueix, els han perdut de vista, i especialment en la resposta de Jesús? Sens dubte o fa perquè Joan veu en la vinguda d'aquests pagans cap a Jesús una escena d'anticipació, un esdeveniment il·lustrant simbòlicament la que Jesús anunciarà pel futur al verset 32: *I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi*. Al moment en que s'acaba la missió de Jesús entre els jueus (12, 37-50), la presència de pagans apunta vers la missió universal futura .

Aquests grecs volen veure Jesús. No solament percebre'l, veure'l des de lluny, per açò no calia ningú . Sinó que volen parlar amb ell, estar amb ell.... Aquests estan en el camí de la fe.

Aborden Felip. Sens dubte perquè porta un nom grec, originari d'una regió predominantment pagana on es parla grec, els pot servir d'intermediari.

Felip ho va a dir a Andreu, originari com ell de Betsaida i, com ell, porta un nom grec.

I tots dos ho a van a dir a Jesús. Així com a 1, 35-51 Joan remarca, una vegada més, la importància de les mediacions humanes per anar vers Jesús.

Per arribar a Jesús els grecs han de passar per intermediaris , els deixebles, Felip i Andreu. S'hi pot trobar un indicatiu suplementari del caràcter d'anticipació d'aquesta escena... és així que les coses succeiran en la missió cristiana: és gràcies a la paraula dels deixebles que les persones seran conduïdes a creure en Jesús.

Aquesta perspectiva d'intermediaris conduint a Jesús es retroba al quart evangeli, especialment a Joan 1, 35ss., en el relat de la vocació dels primers deixebles. L'analogia és encara més forta ja que s'hi troba el mateix paper d'intermediaris a Andreu i Felip... originaris de Betsaida a Galilea.

La paràbola del gra de blat:

Com a resposta Jesús declara:

--Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Una Hora que és indissociablement la de la mort i de la seva resurrecció, la de l'elevació a la creu desembocant en la glòria prop del Pare.

Per expressar el que aquesta Hora representa per ell mateix i pels creients, Jesús introdueix aquí d'una manera solemne: *Amén, amén (en veritat, en veritat) us dic*, la petita paràbola del gra de blat, construïda sobre la oposició entre *quedar tot sol i donar molt de fruit*. Per donar, portar molt de fruit, el gra de blat necessàriament a de passar per la mort: és llei de vida. Així serà també per Jesús: la seva mort és el pas obligat per entrar en la glòria, la condició perquè neixi i creixi l'Església. Així serà també pels deixebles:

Els qui estimen la pròpia vida, la perden, i els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. 26 Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

Léon Dufour comenta: *L'existència pot ser considerada com a "meva" i jo la puc estrènyer entre els braços i conservar-la com si ella es bastàs a si mateixa i com en ella s'esgotàs tot, bé únic a defensar a qualsevol preu, propietat només dependent de mi mateix. Així ella se m'escapa com l'aigua que vull retenir àvidament dintre de les meves mans, quan no puc dominar la seva font i que se m'escala contínuament. A l'inversa, si jo no m'aferro a aquesta existència, si jo accept d'obrir-me a l'Altre i per tant, de morir al que em fa replegar sobre mi mateix, vet aquí que aquesta "mort" no és altra cosa que un "èxtasi" i la meva existència oberta així es sustenta per bé; segons Jesús, en "vida eterna". Es sap que per Joan la vida eterna és comunió amb Déu mateix. (Lecture de l'Evangile selon Jean, tom. II, pag. 464).*

Un Getsemaní de llum

La paradoxa que, des del començament del relat, lliga l'Hora de la mort amb la de la glorificació, es perllonga a la segona part. Joan aquí manlleva elements i episodis que, contràriament als Sinòptics, ell no narrarà : l'agonia de Jesús a Getsemaní, d'una part, i, pot ser, per l'altra part, la seva transfiguració.

De fet, Joan no narrarà l'agonia de Jesús, però, aquí, anuncia que l'Hora que està a punt d'arribar suposarà un pas dolorós on el torbament i el sofriment tindran tot el seu lloc. Així, les paraules de Jesús:

27 *»Ara em sent contorbat .Igual que la pregària al seu Pare: Què he de dir? Pare, salva'm d'aquesta hora? Seguit de la seva entrega (lliurament) total a les seves mans: Però jo he vingut per arribar en aquesta hora!*

28 *Pare, glorifica el teu nom.* Una pregària que sona com un resum del Pare nostre (absent a Joan). Jesús, el primer que es descentra de si mateix per posar-se a l'escolta del Pare.

I encara més, Joan no narra l'episodi de la transfiguració, però aquí el menciona : *Aleshores una veu va dir del cel estant: --Ja l'he glorificat i encara el glorificaré.*

Una veu diversament interpretada pels testimonis: *que havia estat un tro. D'altres replicaven: --Un àngel li ha parlat.* La veu declara que la pregària de Jesús a estat escoltada i que el do de la seva vida, acollida pel Pare, donarà molt de fruit. Als Sinòptics, l'escena de la transfiguració ve seguidament al darrera de l'anunci de la passió (Mc 8, 31-33) i d'un ensenyament als deixebles sobre les condicions per seguir Jesús (Mc 8, 34-38) ; així, elements emparentats es troben en el mateix ordre a Joan 12, 23-28.(12,23

Ja que per Joan l'Hora de Jesús engloba la mort i la resurrecció i comporta així una cara d'ombra i de llum, serà del tot conforme a la seva visió d'acostar en una mateixa escena l'anticipació de la mort que és l'agonia, i l'anticipació de la resurrecció que és la transfiguració. Sigui el que sigui...apareix del tot segur en tot cas la referència a Getsemaní, ella és present a Joan, a diferència dels Sinòptics, aquesta experiència és nimbada de llum, com transfigurada per la perspectiva de la glòria.

Al principi del seu ministeri, a Canà, Jesús havia declarat a sa Mare que la seva "Hora" no havia arribat; ell havia manifestat la seva glòria als deixebles. Ara, a arribat "Hora" en que aquesta glòria serà manifestada a tot el món. Al principi dels seus signes realitzats a Canà, els deixebles creuen en ell. Ara, elevat sobre la terra (expressió que designa a la vegada el tipus de mort que avia de patir i la seva exaltació en la glòria del Pare) Jesús atraurà cap a ell tots els omes i els obrirà el camí vers el Pare.

Jesús, interroga en conclusió X. Léon- Dufour, *ha respost a l'esperança dels grecs que el volien "veure"?* Cap conserva és narrada aquí- repon ell; mentre que el discurs ha mostrat que, per veure Jesús, cal mirar, dirigir els ulls al Crucificat- Glorificat.

D'una manera més general, ha estat revelat que no es pot aconseguir el Jesús de la terra més que si es passa pel Jesús elevat: tot coneixement, tota visió de Jesús abans de la seva elevació és insuficient, sinó il·lusòria. El sentit de la nostra existència terrena es troba també il·luminat; és obrint-se a la Paraula i a les seves exigències radicals, més enllà de la nostra tendència a enclavar-nos en la nostra independència mortal, que s'accedeix a la vida. Seguir Jesús suposa el servei. En què consisteix, el Discurs de l'Adéu ho dirà. L'essencial és deixar-se atreure pel Fill.